

ма що да се продава и нѣма отъ кого да копувамъ, когато на люднетѣ сега не е за зимание и даване, тъй като сѣки си гледаше живота, да си бѣгамъ азъ оттукъ и се отиравихъ за полицията. Пристигнахъ тамъ, видѣхъ изъ прозорцитѣ отъ къмъ источната страна Рускитѣ Генерали съ червени дълги бради, хубавци, които съ бюлюръ въ ржка разглѣждахъ околноститѣ на Стара-Загора и си приказвахъ по руски а пакъ откъмъ западната страна въ една отдѣлна стая на горния катъ видѣхъ да стоятъ съ бѣли кърпи привързани на главитѣ си Турскитѣ бейове и голѣмци именно: Еминъ бей, Хаджи Хашимъ бей, Халилъ Ефенди, Мюфти Ефенди, Хафусъ паша, Риза бей, Али бей, Омеръ ага, Халилъ Ходжа, Мустанъ Ходжа, Раджи Ефенди, Ферадъ Ефендя, Хаджи Ахмедъ Ефендя, затворени подъ надзоръ на управлението отъ Рускитѣ Генерали. Влѣзвамъ вътрѣ, поразглѣдахъ се тукъ тамъ изъ стаятѣ, виждамъ много мои познати личности да пиватъ и распоредятъ нѣкои работи въ управлението, смаянъ оставамъ, като видѣхъ тамъ въ една стая, въ която постоянно вписахъ съ кола хлѣбъ и Колчу Славовъ (ученъ въ Прага) записваше внесениѣ и изнесенитѣ кошове хлѣбъ за войската. Качихъ се и въ горния катъ, но като новъ и незапознатъ съ нѣкои още, глѣдамъ тъй, каквото да не получа отъ нѣкоя страна укоръ за дързостята на безцеремонното ми влизане качване и слизане, а на стаятѣ вратитѣ бѣхъ все затворени, въ които влизахъ и излизахъ само достъпнитѣ личности. Слѣзохъ долу, по застояхъ се да глѣдамъ, виждамъ много бѣженци изъ селата на Черпанската околия, пристигатъ голи боси, жедни плачатъ за хлѣбъ, гдѣто захванахъ да разказватъ за свирѣпствата на Турцитѣ изъ околията въ селата имъ, за избити и ранени, а прѣблизинитѣ ги распитвахъ съ внимание, както и самъ туй слушахъ, та ги увѣрявахъ, че ще раскажатъ за това нѣщо на Руситѣ, за да испратятъ на татъкъ войска на помощ да ги нази, най послѣ ги поуѣвшихъ съ даване на малко хлѣбъ, гдѣто да бждѣтъ спаконни и да си глѣдатъ работата. По край другото видѣхъ една рота войска отъ Българи, която бѣше рас-